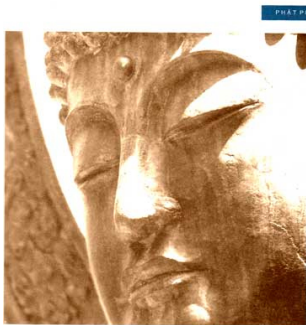

Hạnh phúc là mong ước lớn nhất của cuộc sống, theo đó mỗi đức hạnh của con người được đặt để và thực hiện. Hạnh phúc là toan tính nhỏ bé của con người nếu không phải để đáp ứng nhu cầu thỏa mãn hạnh phúc hiện tại trong cuộc sống thì cũng để báo đáp cho những đức tính hay mong ước tốt đẹp ngày mai hay tương lai.

Nay vui,
đời sau vui

Tốt cuộc mỗi người đều tin nhận, và cũng chính nhận tin nhận nên cuộc sống mỗi có diễn tiến và hạnh phúc mỗi được cải thiện. Người con Phật tin tưởng giáo lý nhân quả và nên cải thiện cuộc sống của mình theo những lời dạy của Đức Phật và thiện nghiệp. Đức Phật hiểu rõ khả năng hoàn thiện của con người nên đưa xuất lý thuyết hành động (nghiệp) nhằm giúp mỗi người cải thiện cuộc sống của mình theo nghĩa chân chính an lạc của đời sống ngày một nâng cao. Đức Phật là con đường thực nghiệm hạnh phúc an lạc. Nó nói với mỗi người rằng làm thiện, không làm ác, là an lạc hiện tại và phúc lạc tương lai. Kính Pháp cú dạy như vậy:

*Nay vui, đời sau vui,
Làm thiện hai đời vui,
Nó vui, nó an vui,
Thầy nghiệp thiện mình làm.*

Bài kệ mang tính thực nghiệm trên nói cho chúng ta biết rằng nên làm lành thì nó đã có phần thiện nghiệp xứng đáng – một tâm lý an lạc hoan hỷ khi biết rõ mình làm điều tốt, điều thiện. Người con Phật cảm nhận được niềm tâm an lạc hoan vui khi làm điều lành và chính điều này tạo niềm tin phần khích cho việc tiếp tục nuôi dưỡng và phát triển các hạnh lành. Việc nên làm điều lành, không chỉ vì hạnh phúc hiện tại trong cuộc sống, mà còn vì an lạc tương lai, vì lợi ích đời này và đời sau. Quan điểm và thái độ này cho thấy Phật tử là người biết nhìn xa trông rộng. Việc tốt, việc thiện cần được nuôi dưỡng và phát huy thực sự xuyên, không chỉ vì lợi ích trước mắt mà còn vì tương lai ngày mai, không chỉ cho đời này mà còn cho nhiều đời sau.

Thái đĩ sng biĩt thĩng thĩc hĩnh phúc hiĩn tĩi mà không quên vun bĩi công đĩc cho đĩi sau nói rõ nĩp sng sáng suĩt và đĩy tĩ tâm cĩa ngĩĩi con Phĩt đĩi vĩi cuĩc sng hiĩn tĩi và sng tĩng ng lai. Hĩn là ngĩĩi ta cĩn sĩa soĩn và đĩ lĩi đĩu gĩ tĩt đĩp cho các thĩ hĩ mai sau, mĩt khi đã may mĩn đĩn vĩi cuĩc đĩi này. Ngĩĩi Phĩt tĩ nĩ lĩc vun trĩng đĩu lành, bĩi theo quan niĩm cĩa đĩo Phĩt thì con ngĩĩi sau khi chĩt sĩ tĩp tĩc mĩt đĩi sng mĩi mĩt cĩi giĩi nào đó may mĩn hoĩc bĩt hĩnh tĩng ng vĩi hành đĩng tĩt hay xĩu (ngĩĩp lĩc) mà ngĩĩi y đã tích lũy. Các hành vi bĩt thiĩn và lòng ham muĩn thĩa mĩn đĩc lĩc cĩa con ngĩĩi ngày nay đang làm cho cuĩc sng hiĩn tĩi trĩ nên khĩn đĩn, cùng lúc đĩ báo sng sng bĩt an đĩi vĩi các thĩ hĩ tĩng ng lai. Không ai bĩo đĩm đĩĩc mĩt mĩi trĩng sng vĩa trong sĩch vĩa có đĩ tài nguyên cho các thĩ hĩ mai sau, mĩt khi cuĩc sng hiĩn tĩi cĩa con ngĩĩi quá thiên nĩng các mĩc tiêu hĩĩng thĩ xa xĩ. Ngĩĩi con Phĩt phát nguyĩn bĩ ác làm lành, đĩng chĩng mĩc tri tĩc đĩi, tĩc là vĩ y đang theo đĩi mĩt nĩp sng an lĩc, sáng suĩt, tĩ rõ trách nhiĩm to lĩn đĩi vĩi cuĩc sng hiĩn tĩi và sng sng tĩt đĩp tĩng ng lai. Vĩ y tìm thĩy an lĩc trong nĩp sng tri tĩc, làm lành, không bĩ thĩi thúc bĩi các đĩng cĩ đĩc lĩc và do đó không đĩ phĩn vào vĩc làm ô nhiĩm hay làm cĩn kiĩt các nguĩn lĩc duy trì sng sng trên hành tinh. Vĩ y sng hôm nay mà biĩt lo nghĩ cho ngày mai. Đây là thái đĩ tâm linh cao cĩ mà ngĩĩi con Phĩt thĩ hiĩn trên cuĩc đĩi, nhĩ tin tĩng ng và thĩc nghiĩm đĩĩc các niĩm vui tâm linh hĩĩng thĩĩng thông qua lĩi Phĩt đĩy.

Đĩc Phĩt khuyên mĩi ngĩĩi sng làm đĩu lành đĩ có đĩĩc cuĩc sng hĩnh phúc trong hiĩn tĩi và đĩ thiĩt lĩp phúc lĩc cho đĩi sau. Ngĩi nhĩn mĩnh sĩ kiĩn làm lành đĩ đĩĩc hĩĩng phúc lĩc đĩi sau, cùng đĩng nghiĩa vĩi vĩc ngĩĩi ta cĩn sĩa soĩn tĩt cho sng sng tĩng ng lai bĩng công đĩc thiĩn nghiĩp. Ngĩi chĩ trĩng sng làm lành trong mĩi trĩng hĩp và vĩ ngĩĩi làm đĩu lành giĩng nhĩ mĩt ngĩĩi thĩĩng thĩc mĩt hĩp chĩt sinh tô gĩm có lĩc, mĩt, thĩc tô và đĩĩng trĩn lĩn vĩi nhau; trong khi uĩng, ngĩĩi y thĩch thú vĩ sĩc, vĩ hĩĩng, vĩ vĩ; sau khi uĩng, ngĩĩi y sĩ đĩĩc an lĩc lâu dài. Nhĩng lĩi Phĩt đĩy sau đây nói rõ thái đĩ sáng suĩt cĩa ngĩĩi con Phĩt trong vĩc hoĩch đĩnh mĩt cuĩc sng an lĩc hiĩn tĩi và phúc lĩc tĩng ng lai:

"Này các Tĩ-kheo, đây là pháp hành hiĩn tai lĩc và tĩng ng lai quĩ báo cũng lĩc. ĩ đây, này các Tĩ-kheo, có ngĩĩi vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ sát sanh và do duyên tĩ bĩ sát sanh, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ lĩy cĩa không cho, và do duyên tĩ bĩ lĩy cĩa không cho, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ các tà hĩnh trong các đĩc, và do duyên tĩ bĩ các tà hĩnh trong các đĩc, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ nói lĩi vĩng ngĩ, và do duyên tĩ bĩ nói lĩi vĩng ngĩ, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ nói lĩi hai lĩĩi, và do duyên tĩ bĩ nói lĩi hai lĩĩi, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ ác ngĩ, và do duyên tĩ bĩ nói lĩi ác ngĩ, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, tĩ bĩ nói lĩi phù phiĩm, và do duyên tĩ bĩ nói lĩi phù phiĩm, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, không có tham ái, và do duyên không có tham ái, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, không có sân tâm và do duyên không có sân tâm, cĩm thĩ lĩc và hĩ; vĩi lĩc, vĩi hĩ, có chánh kiĩn và do duyên chánh kiĩn, cĩm thĩ lĩc và hĩ. Vĩ y, sau khi thân hoĩi mĩng chung, sanh lên thiĩn thĩ, Thiên giĩi, cĩi đĩi này.

Này các Tỳ-kheo, ví như lãc, mọt, thóc tô và đống trùn lùn với nhau. Rồi có người đi đến bẻ bẻ nh kiết lãc. Và có người nói với người khác như sau: "Này bạn, đây là lãc, mọt, thóc tô và đống trùn lùn với nhau. Nếu bạn muốn, hãy uống. Trong khi uống, bạn sẽ được thích thú với sãc, với hãc ng, với vãc. Sau khi uống, bạn sẽ được an lạc". Người kia có thể uống, sau khi suy nghĩ, không có tội bãc. Trong khi uống, người kia được thích thú với sãc, với hãc ng, với vãc. Sau khi uống, người kia được an lạc. này các Tỳ-kheo, Ta nói pháp hành này giống như ví dụ này, tức là pháp hành hiện tại lãc, tãc ng lại quã báo cũng lãc"*.

An Đãc (*Ta p chí Văn hóa Phật giáo*)

>>> [Xem tin gốc](#)